

medicinske specialiteter, der lovligt er bragt i handelen før lovens ikrafttræden, skulle kunne optages i specialitetsregistret for 5 år og med en stærkt begrænset mulighed for forlængelse for 5 år ad gangen, efter tilsvarende regler, som foresloges for nye specialiteter.

Kapitlerne XIV (§ 83) og XV (§§ 84—85) indeholder straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser m. v.

Lovforslaget undergaves i folketinget en indgående 1. behandling, der i særlig grad drejede sig om de hovedpunkter, hvor lovforslaget afveg fra, hvad apotekerkommissionens flertal havde foreslået.

Det udvalg, som lovforslaget henvistes til, nåede ikke til ende med sit arbejde. I en beretning oplyses, at udvalget havde stillet en række spørgsmål til indenrigs- og boligministeren og modtaget svar på nogle af disse spørgsmål, mens andre ikke havde kunnet besvares indenfor den ved rigsdagssamlingens slutning givne frist.

6. Forslag til lov om ændring af lov nr. 182 af 23. juni 1932 om sundhedsvæsenets centralstyrelse. (Indenrigs- og boligminister *Aksel Møller*). [A. sp. 3319].

Fremsat i *folketinget* ²⁷/₁ (F. sp. 1861). 1. beh. ³/₂ (F. sp. 1948). Partiernes ordførere: Mørk, Marius Buhl, Poul Claussen, Bertel Dahlgaard, J. M. Pedersen og Inger Merete Nordentoft. Henvist til samme udvalg som forslag til lov om apotekervæsenet (se nærmest foregående sag). Beretning (B. sp. 1349) afgivet ¹⁰/₄.

Lovforslaget tilsigtede gennemførelsen af nogle mindre ændringer i loven om sundhedsvæsenets centralstyrelse, hvilke ændringer havde nær tilknytning til bestemmelser i det samtidig fremsatte lovforslag om apotekervæsenet.

De to lovforslag behandledes på rigsdagen under eet og henvistes til behandling i et udvalg, der ikke nåede at få afgivet betænkning inden rigsdagssamlingens slutning.